

País

MANUEL GINER MIRALLES: L'HORA DE LES CRISIS (II)

«Ignacio Gil Lázaro té els dies comptats»

Manuel Giner Miralles, vell líder d'Alianza Popular a València, ha deixat el partit i acaba d'entrar «humilment», com ell mateix diu, a Unión Valenciana. I ja des d'aquest moment llança la idea d'una coalició estatal on, al costat d'UV, hi haja, també, Convergència i Unió o el PNB.

Josep Ramon Lluch

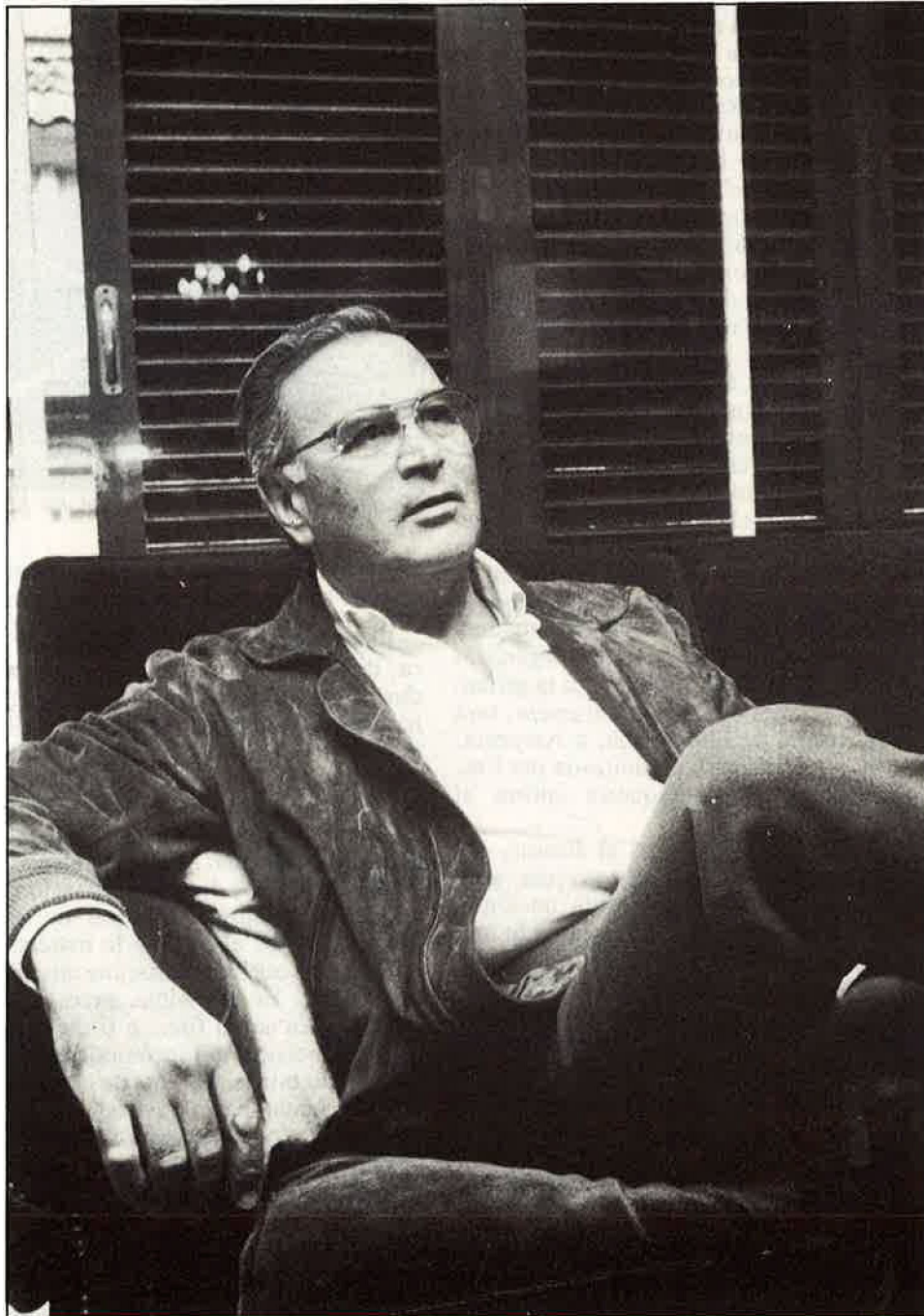
Les declaracions que Manuel Giner Miralles va realitzar el passat dia 21 d'agost a un diari de València i en els quals recordava la necessitat de «regionalitzar» Alianza Popular com a solució als problemes que travessa el partit conservador de fa temps, a més de les crítiques a la gestió d'Ignacio Gil Lázaro al capdavant de la direcció provincial de València i l'anunci del seu possible pas a Unión Valenciana, han tingut el final que tothom esperava.

Quan aquest número d'EL TEMPS estarà als quioscos, Manuel Giner Miralles ja haurà signat la sol·licitud d'afiliació a Unión Valenciana (UV). Finalitzen així deu anys en els quals ha tingut un pes destacat en tot el que Alianza Popular ha fet i ha dit al País Valencià. En aquest període Manuel Giner Miralles ha estat diputat al Congrés, president regional del partit i portaveu del grup parlamentari en les Corts Valencianes. A hores d'ara és titular d'una acta de diputat autonòmic —la va traure en les passades eleccions com a número 2 de la llista d'AP per València— i ha assegurat que no tornarà l'escó al partit on militava quan la va aconseguir, sinó que seguirà defensant els mateixos ideals i principis que tractava d'impulsar des d'AP... però en les files del grup d'UV.

—*El seu pas d'Alianza Popular a Unión Valenciana és una decisió que s'ha plantejat com a conseqüència de l'última crisi que està travessant AP a València o és una possibilitat que està madurant de fa temps... ?*

—Jo em trobava satisfet en Alianza Popular en l'època del començament, abans del triomf en les eleccions auto-

«Gil Lázaro es va tornar boig durant la confecció de les llistes».

nòmiques de Galícia. Des d'aquell moment, la major part de les discussions se centraren en els problemes de Galícia i és quan comence a adonar-me de la complexitat del partit i de la necessitat de canviar-ne les estructures, per tal de fer possible l'existència d'una organització adequada amb el creixement que esperàvem a les altres comunitats autònomes. D'altra banda, el fet autonòmic, el sentit d'allò que és valencià, em va anar aproximant més a la política valenciana i a les qüestions que afecten la nostra societat, de manera que el meu interès pels problemes concrets de la nostra comunitat m'allunya progressivament de les posicions que mantenia la direcció central del partit,

1
1
5
mi
1

les quals tenien un enfocament excessivament nacional.

Els meus enfrontaments amb la direcció central del partit i amb la direcció provincial de València vénen del moment en què decidesc renunciar a l'acta de diputat al Congrés i quedar-me a València per treballar des de les Corts autonòmiques i, sobretot, arran de la decisió de dotar d'atribucions la direcció regional del partit, que fins la tardor de 1983 era solament un càrrec honorífic, sense poder real.

—*I Quina fou la tasca que realitzà al capdavant de la direcció regional d'AP?*

—Jo volia canviar l'estructura del partit i crec que, en part, ho vaig aconseguir. Entre 1983 i 1985 vaig mantenir oberta una seu regional on es treballava regularment i on hi havia una junta formada per representants de Castelló, Alacant i València, com ara Rafael Maluenda o Daniel Ansuàtegui. Aquesta potenciació de la direcció regional del partit té el punt de partida de l'enfrontament amb Carlos Manglano, ja que ell pensava que la meua feina anava en detriment del poder que ell tenia al front de la direcció provincial de València i, quan parle de nacionalisme i em defineix com a nacionalista, Carlos Manglano em replica tot dient que «ací no hi ha més nació que Espanya» i se separa cada vegada més de les meues posicions dins del partit.

Malgrat tot, crec que vaig impregnar amb el sentiment regionalista àmplies capes del partit i que les meues tesis varen ser recollides per molta gent.

—*i Quins eren els dirigents que més s'oposaren a l'esperit de regionalització i d'acostament als problemes valencians que vostè demanava?*

—A nivell de la Comunitat Valenciana, hi hagué una forta oposició per part de Carlos Manglano, crec que per una qüestió d'antagonisme polític. I per part dels diputats nacionals hi hagué un desinterès total.

Montesinos, Gil Làzaro o García Forcada estaven més per allò que es coïa a Madrid que pels assumptes valencians.

—*Les exigències de canvis en l'estructura del partit i les referències al nacionalisme o a la «regionalització» que plantejàveu, icom caigueren a la direcció nacional d'AP i especialment a Fraga?*

—En la mesura en què vaig afermar els meus plantejaments i vaig exigir canvis a la direcció de Madrid, Fraga començà a considerar el tema incòmode i s'accentuaren les diferències entre nosaltres.

—*Vostè, però, és un home de Fraga.*

—Jo sóc un home de Fraga, sí, però no deixo de dur endavant allò en què crec. El 1984 convoque un congrés i marque una línia nacionalista. No volia que AP es fes nacionalista, però considerava que en AP havien de tenir cabuda els nacionalistes. I parle un llenguatge diferent que sobta alguns als dirigents nacionals, com ara Carlos Robles. És en aquells moments que connecte amb Xerardo Fernández Albor i Antonio Hernández Mancha, els quals eren dos dels dirigents aliancistes més sensibilitzats pel tema.

—*Les diferències més importants entre vostè i la direcció provincial del partit a València sorgeixen arran de la confecció de les llistes per a les passades eleccions autonòmiques. iPer què?*

—Perquè Ignacio Gil Làzaro, al front de la direcció provincial, va decidir que jo no anava en la llista per València, malgrat que havia estat designat com a candidat a la Generalitat per part de la gestora que s'hi va nomenar aleshores i que vaig ser l'autor de la major part del programa electoral autonòmic. A l'abril, en un comitè executiu que se celebrà a Castelló, vaig demanar que s'obris un expedient disciplinari a Ignacio Gil Làzaro, entre d'altres motius perquè va criticar en la premsa el programa autonòmic que anava a presentar el partit. Vull recordar que vaig refusar acceptar ser el candidat a la presidència de la Generalitat amb el suport de la direcció central del partit, enfront del candidat d'ignacio Gil Làzaro, un home que ningú no coneixia, Fernando Coquillat. La realitat és que Gil Làzaro es va tornar boig durant el procés de confecció de les llistes i va cometre autèntics despropòsits.

—*I Quina és la seua opinió sobre els tres expedients oberts per Gil Làzaro a destacats dirigents d'AP?*

—Jo no hi estic ni a favor ni en contra. El problema del partit és estructural i, mentre la situació no canvie, no serà possible obtenir solucions de veritat. Els enfrontaments que s'estan vivint a València entre uns dirigents i uns altres són el reflex d'una batalla que té les seues motivacions a Madrid. Per això, malgrat que Ignacio Gil Làzaro està absolutament desprestigiada, compta momentàniament amb el suport de la direcció central d'AP. Cal pensar que estem a les portes d'un congrés nacional en el qual poden haver-hi tres candidats... Hernández Mancha, Abel Matutes i Miguel Herrero de Minón.

Això fa que hi haja ja un moviment intern molt fort per a prendre posicions davant aquesta reunió, i que les tensions es reflectesquen en les direccions provincials.

Jo crec, de tota manera, que els expedients continuaran endavant i, també, que Gil Lázaro té els dies comptats.

—Tota aquesta crisi està duent AP a la desfeta.

—Home, jo no diria tant. Cal tenir en compte que AP és un partit d'implantació estatal. Si fos un partit regional, és clar que aquesta crisi significava la mort, però, malgrat que han de canviar els dirigents i que AP quedarà molt tocada i debilitada, el partit continuarà a València.

—La crisi d'AP, el possible trencament del partit, adobat amb el pas de destacats militants i dirigents —com per exemple vostè— cap a UV, beneficia enormement aquesta força política. UV és un partit caracteritzat pel folklorisme i la manca d'ideologia, que necessita fixar personalitats de prestigi i amb experiència política per assolir la representativitat de la dreta valenciana que ara ostenta AP. i Quin és el paper que vostè jugarà en aquest sentit?

—Lògicament, jo de tot això no pense dir res. Entre a UV amb tota la humilitat del món. Seré l'últim afiliat i l'únic que vull col·laborar amb una sèrie de persones que ja hi estan. Tant de bo que s'integren a UV moltes més persones valuoses.

—El que no pot negar-me és que no entra en UV com qualsevol altra persona, senzillament perquè vostè els ofereix un prestigi polític i una experiència

que són molt d'estimar per qualsevol força política.

—En tot açò no hi ha res d'amagat. No tinc cap proposta de càrrec ni pretenc furtar la cadira a ningú, tot i que González Lizondo ha declarat recentment a la premsa que sóc ben rebut en el partit, però que quede clar que no he demanat cap càrrec en UV. M'interessa molt més treballar perquè siga un partit que Íntegre àmplies capes de la societat valenciana sense extremismes ni radicalismes, sinó amb la moderació que jo he procurat donar sempre a la meua activitat política.

—I Quines són —si és que n'hi ha— les diferències ideològiques entre AP i UV?

—Això és un tema difícil. Jo crec, però, que les diferències polítiques estan marcades perquè AP és un partit d'implantació estatal i UV és una força d'àmbit autonòmic valencià. No es pot dir que per defensar els interessos de València cal estar en un partit regionalista, ja que això es pot fer des de qualsevol partit, però sí que és cert que l'òptica és diferent i que l'atenció d'un partit regionalista se centra sobretot en el seu àmbit. També vull destacar la vocació de ser un partit de centre que ha manifestat UV. És clar que UV està constituït fonamentalment per homes que procedim de la dreta valenciana, però la declaració d'aquest posicionament de centre demostra la voluntat de fugir de radicalismes, i és un aspecte que diferencia UV respecte d'AP.

—LA què creu que s'ha degut el creixement espectacular de forces regionalistes de dreta com ara UV, el PAR o UPN, les quals han donat el salt a costa dels vots d'AP?

—Crec que tenen en comú el sentit regionalista. Tenen una concepció diferenciada sense arribar a posicions separatistes, que responen als sentiments regionalistes de València, Navarra, Aragó, etc. Jo vaig intuir-ne el creixement, però no podia pensar mai que seria tan gran i tan ràpidament. Crec que aquestes forces estan cridades a ser l'alternativa al poder del PSOE, a través de la seua integració en una gran plataforma electoral que s'hauria de presentar conjuntament enfront dels socialistes.

—En aquesta possible coalició ipodrien estar juntes UV i Convergència i Unió?

—Indubtablement. Haurien d'estar juntes en aquesta plataforma electoral, igual que Eusko Alkartasuna o el PNB.

—L'operació que hi ha en marxa en AP per a dur a Fraga a la presidència de la Xunta de Galícia, <és un relançament de la figura de Fraga o un apartament honorós, un final feliç per a la seua llarga carrera política?

—Jo no diria tant. Un relançament a nivell nacional a fi de llançar-lo com a candidat a la presidència del govern és impossible. Tampoc no crec que siga un allunyament de la política de l'estat, sinó que crec que ser president de la Xunta és un càrrec de responsabilitat i categoria que pot satisfer Fraga. Per a un home que no ha aconseguit la meta política de ser el president del govern espanyol, podria ser un final digne, i crec que ho pot aconseguir perquè Fraga és una figura amb molt de carisma a Galícia, capaç de superar la crisi que travessa AP i de guanyar les eleccions.

XI CAMPANYA CARLES SALVADOR

PROVES PER A L'ELECCIÓ DEL PROFESSORAT DELS NOUS CURSOS CARLES SALVADOR

Els professors interessats hauran de lliurar el seu currículum al Centre abans del dia 23 de setembre.

Centre Carles Salvador
Acció Cultural
del País Valencià.

Apartat de Correus 941
46080-València
Pablo Iglesias, 29, entresol
03004-Alacant
Enmig, 24-4
12001-Castelló de la Plana

The British Council 1
Institut Britànic *

General Sanmartín, 7 46004-VALÈNCIA •

; Ensenyança de llengua anglesa •

: **MATRÍCULA**
Primer Trimestre •

- Acudiu-hi personalment o truqueu
- 351 88 18, 352 48 03, 352 98 47 i 352 86 88